

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. liepos 18 d.*

„Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Pasaulio futbolo taurė — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 43, 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė“

Byloje C-205/11 P

dėl 2011 m. balandžio 27 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Fédération internationale de football association (FIFA), atstovaujama advokatų A. Barav ir D. Reymond,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai E. Montaguti ir N. Yerrell, padedamų baristerio M. Gray, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Belgijos Karalystei, atstovaujamai C. Pochet, J.-C. Halleux, padedamų *advocaten* A. Joachimowicz ir J. Stuyck,

Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei, atstovaujamai S. Ossowski ir J. Beeko, padedamų QC T. de la Mare,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kuriį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti R. Silva de Lapuerta, teisėjai K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (pranešėjas) ir D. Šváby,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. rugsėjo 13 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su 2012 m. gruodžio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Fédération internationale de football association (FIFA)* prašo panaikinti 2011 m. vasario 17 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *FIFA prieš Komisiją* (T-68/08, Rink. p. II-349, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos prašymą iš dalies panaikinti 2007 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2007/730/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė, pagal Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo 3a straipsnio 1 dalį, suderinamumo su Bendrijos teise (OL L 295, p. 12, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224), iš dalies pakeistos 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB (OL L 202, p. 60; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 321, toliau – Direktyva 89/552), 3a straipsnyje, įterptame pastarąja direktyva, nurodyta:

„1. Kiekviena valstybė narė gali imtis Bendrijos teisės aktus atitinkančių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai, pasinaudodami išimtinė teise, įvykių, laikomų itin reikšmingais tos valstybės narės visuomenei, netransliuotų taip, kad žymi tos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų matyti tokių tiesiogiai transliuojamų ar įrašytų laidų, kurias transliuoja nepriklausoma televizija. Jei taip atsitinka, tokia valstybė narė sudaro numatomų valstybinių ar nevalstybinių įvykių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą. Sąrašas turi būti sudaromas aiškiai, nedviprasmiškai ir tinkamu laiku. Atlikdama šį darbą, valstybė narė taip pat nusprendžia, ar tuos renginius visus arba jų dalį bus galima matyti tiesiogiai transliuojamus arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, bus rodomas viso renginio ar jo dalies įrašas.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi ar ketina imtis pagal 1 dalį. Per tris mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija patikrina, ar tos priemonės nepažeidžia Bendrijos teisės aktų, ir praneša apie jas kitoms valstybėms narėms. Ji taip pat turi sužinoti komiteto, įsteigto pagal 23a straipsnio nuostatas, nuomonę. Paskui informacija apie taikomas priemones yra paskelbiama Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje, ir ne rečiau kaip kartą per metus paskelbiamas bendras valstybėse narėse taikomų priemonių sąrašas.

3. Valstybės narės, taikydamos tinkamas priemones ir vadovaudamosi savo teisės aktais, užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys transliuotojai nesinaudotų po šios direktyvos paskelbimo dienos nusipirktomis išimtinėmis teisėmis tokiu būdu, kad nemaža kitos valstybės narės gyventojų dalis nebegalėtų matyti ankstesnėse dalyse apibūdintų tos kitos valstybės narės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų įvykių arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenės labui, visų ar dalies vėliau transliuojamų įrašų, kuriuos valstybė narė apibūdina pagal 1 dalį.“

- 3 Direktyvos 97/36 18–22 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(18)

kadangi svarbu, kad dėl teisės į informaciją valstybės narės galėtų imtis apsaugos priemonių ir užtikrinti visuomenei plačias galimybes sužinoti apie televizijos nušviečiamus šalyje ar už jos ribų vykstančius

visuomenei itin reikšmingus įvykius – olimpines žaidynes, pasaulio futbolo taurės ar Europos futbolo čempionato varžybas; kadangi siekdamos šio tikslo valstybės narės išlaiko teisę imtis Bendrijos teisės aktams neprieštaraujančių priemonių, kad galėtų reguliuoti išimtinės jų jurisdikcijai priklausančių transliuotojų teises transliuoti tokius renginius;

- (19) kadangi yra būtina taip sutvarkyti Bendrijos struktūrą, kad būtų galima išvengti potencialaus teisinio netikrumo bei rinkos iškreipimų ir suderinti laisvą televizijos paslaugų judėjimą su poreikiu neleisti apeiti nacionalines priemones, skirtas teisėtų bendrų interesų apsaugai;
- (20) kadangi labai svarbu šioje direktyvoje pateikti nuostatas, susijusias su transliuotojų naudojimu išimtinėmis transliavimo teisėmis, kurias jie galėjo nusipirkti, kad nušviestų kitos valstybės narės, o ne tos, kurios jurisdikcijai transliuotojai priklauso, visuomenei itin reikšmingus įvykius; <...>
- (21) kadangi itin reikšmingi visuomenei įvykiai šioje direktyvoje turėtų atitikti tam tikrus kriterijus, t. y. jie turėtų būti ypatingi, visą Europos Sąjungos visuomenę arba atskiros valstybės narės visuomenę, arba ženklią atskiros valstybės narės visuomenės dalį dominantys renginiai, kuriuos iš anksto rengia organizatoriai, turintys teisinę galią parduoti su tuo renginiu susijusias teises;
- (22) kadangi šioje direktyvoje „nemokama televizija“ yra transliavimas valstybiniais arba komerciniais kanalais programų, prieinamų visuomenei be papildomo mokesčio kaip ir transliavimo finansavimo būdai, plačiai paplitę visose valstybėse narėse (pvz., mokestis už licenciją ir (arba) mokestis už prisijungimą prie kabelinės televizijos tinklo)“.

Ginčo aplinkybės

4 Skundžiamo sprendimo 6–16 punktuose ginčo aplinkybės išdėstytos taip:

- „6 [FIFA] – tai 208 nacionalinių futbolo federacijų asociacija, vykdomoji pasaulio futbolo institucija. Jos tikslus, be kita ko, sudaro visuotinis futbolo skatinimas ir tarptautinių varžybų organizavimas. Jos organizuojamo finalinio Pasaulio futbolo taurės (toliau – [finalinis Pasaulio taurės etapas]) etapo televizijos transliacijų teisių pardavimas sudaro pagrindinį jos pajamų šaltinį.
- 7 1998 m. birželio 25 d. sprendimu Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės kultūros, žiniasklaidos ir sporto ministras (toliau – ministras), remdamasis *Broadcasting Act 1996* (1996 m. radijo ir televizijos įstatymas) IV dalimi, sudarė itin reikšmingų Jungtinės Karalystės visuomenei įvykių sąrašą, į kurį įeina ir [finalinis Pasaulio taurės etapas].
- 8 Prieš šio sąrašo patvirtinimą buvo surengtos konsultacijos su 42 įvairiomis institucijomis, 1997 m. liepos mėnesį ministro pradėtos dėl kriterijų, kuriais remiantis turėjo būti vertinamas įvairių įvykių reikšmingumas Jungtinės Karalystės visuomenei. Ši procedūra buvo užbaigta sudarius kriterijų sąrašą, esantį viename 1997 m. lapkričio mėnesio Kultūros, žiniasklaidos ir sporto ministerijos dokumente, kurį ministras taiko sudarydamas itin reikšmingų Jungtinės Karalystės visuomenei įvykių sąrašą. Pagal šį dokumentą tam tikras įvykis gali būti įrašytas į sąrašą, be kita ko, jeigu jis sulaukia ypatingo nacionalinio atgarsio, o ne tik tarp tų, kurie paprastai domisi atitinkamu sportu. Tame pačiame dokumente numatyta, kad taip gali būti kvalifikuotas nacionalinis ar tarptautinis sporto įvykis, kuris yra išskirtinis arba kuriame dalyvauja tam tikra nacionalinė Jungtinės Karalystės rinktinė arba jos sportininkai. Tarp šiuos kriterijus atitinkančių įvykių į sąrašą veikiausiai įrašomi tie sporto įvykiai, kurie pritraukia daug žiūrovų arba tradiciškai transliuojami tiesiogiai per nemokamus televizijos kanalus. Be to, atlikdamas vertinimą ministras taip pat atsižvelgia į kitus veiksnius, susijusius su pasekmėmis atitinkamai sporto šakai, kaip antai viso tam tikro tiesioginės transliacijos pasiūlymo prasingumas, poveikis atitinkamo sporto sektoriaus pajamoms, pasekmės televizijos ir radijo transliacijų rinkai ir prieigą prie netiesioginių televizijos ar radijo transliacijos užtikrinančių aplinkybių buvimas.

- 9 Vėliau pagal *Broadcasting Act 1996* 97 straipsnį ministras pradėjo konsultavimosi procedūrą dėl konkrečių į sąrašą įrašytinų įvykių. Per šias konsultacijas ministras paprašė daugelio institucijų ir suinteresuotų ūkio subjektų bei televizijos transliacijų teisių savininkų, kaip antai FIFA, nuomonės. Be to, ministro sukurtas konsultacinis komitetas „Advisory Group on listed events“ (Konsultacinė grupė dėl į sąrašą įrašytų įvykių) pateikė savo nuomonę dėl įrašytinų įvykių, [finalinio Pasaulio taurės etapo] atveju pasiūlęs įrašyti finalą, pusfinalius ir rungtynes dalyvaujant Jungtinės Karalystės nacionalinėms rinktinėms.
- 10 Pagal *Broadcasting Act 1996* 98 straipsnį, iš dalies pakeistą *Television Broadcasting Regulations 2000* (2000 m. Nutarimas dėl televizijos transliacijų) televizijos transliuotojai suskirstyti į dvi kategorijas. Pirmoji kategorija apima nemokamas paslaugas siūlančius transliuotojus, kurių transliacijas, be to, gali priimti ne mažiau kaip 95 % Jungtinės Karalystės gyventojų [toliau – transliuotojai, transliuojantys nemokamus kanalus]. Į antrąją kategoriją patenka šių sąlygų neatitinkantys transliuotojai [ir apima, be kita ko, transliuotojus, transliuojančius mokamus kanalus].
- 11 Be to, pagal *Broadcasting Act 1996* 101 straipsnį, iš dalies pakeistą *Television Broadcasting Regulations 2000*, į vieną iš šių kategorijų patenkančios televizijos programos transliuotojas gali tiesiogiai transliuoti visą į sąrašą įtrauktą įvykį arba jo dalį, tik jeigu į kitą kategoriją patenkantis transliuotojas yra įsigijęs teisę tiesiogiai transliuoti tą patį įvykį visą arba tokią pačią jo dalį tame pačiame ar iš esmės tame pačiame regione. Jeigu ši sąlyga neįvykdoma, visą atitinkamą įvykį arba jo dalį pageidaujantis tiesiogiai transliuoti transliuotojas turi gauti išankstinį *Office of Communications* (Komunikacijų tarnyba) leidimą.
- 12 Remiantis 2000 m. galiojusios redakcijos *Code on sports and other listed and designated events* (Kodeksas dėl į sąrašą įtrauktų sporto ir kitų įvykių) 3 punktu, į itin reikšmingų visuomenei įvykių sąrašą įrašyti įvykiai skirstomi į dvi grupes. Į „A grupę“ įeina įvykiai, kurių negalima transliuoti tiesiogiai išskirtinėmis teisėmis, nebent būtų įvykdyti tam tikri kriterijai. „B grupė“ apima įvykius, kurie gali būti transliuojami tiesiogiai išskirtinėmis teisėmis tik tuomet, jeigu buvo imtasi priemonių užtikrinti jų netiesioginę transliaciją.
- 13 Pagal *Code on sports and other listed and designated events* 13 straipsnį *Office of Communications* leidimas į sąrašo „A grupę“ įeinantiems įvykiams, tarp kurių yra [finalinis Pasaulio taurės etapas], gali būti suteiktas, jeigu su tuo susijusios transliavimo teisės buvo viešai objektyviomis ir pagrįstomis sąlygomis pasiūlytos visiems televizijos transliuotojams, o prie kitos kategorijos priskiriamas transliuotojas neparodė susidomėjimo jas įsigyti.
- 14 1998 m. rugsėjo 25 d. raštu Jungtinė Karalystė, vadovaudamasi Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalimi, pateikė Europos Bendrijų Komisijai ministro patvirtintą įvykių sąrašą bei kitus paaiškinimus dėl remiantis tos pačios direktyvos 3a straipsnio 1 dalimi priimtų šios valstybės narės teisės aktų. Jungtinei Karalystei ir Komisijai pasikeitus laiškais ir 2000 m. gegužės 5 d. pirmajai pateikus naują pranešimą, 2000 m. liepos 28 d. raštu „Švietimo ir kultūros“ generalinio direktorato (GD) generalinis direktorius informavo Jungtinę Karalystę, kad Komisija neprieštarauja šios valstybės narės priemonėms, kurios dėl šios priežasties netrukus bus paskelbtos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
- 15 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimu *Infront WM prieš Komisiją* (T-33/01, Rink. p. II-5897) Pirmosios instancijos teismas panaikino 2000 m. liepos 28 d. rašte suformuluotą sprendimą, nes tai buvo sprendimas pagal EB 249 straipsnį, kurį turėjo priimti Komisijos narių kolegija (minėto Sprendimo *Infront WM prieš Komisiją* 178 punktą).
- 16 Vykdydama [minėtą sprendimą], Komisija priėmė [ginčijamą] sprendimą.“

Ginčijamas sprendimas

5 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje skelbiama:

„Priemonės, apie kurias JK 2000 m. gegužės 5 d. pranešė Komisijai remdamasi [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 1 dalimi ir kurios paskelbtos 2000 m. lapkričio 18 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* C 328, neprieštarauja Bendrijos teisei.“

6 Pagal minėto sprendimo 3 straipsnį jis „taikomas nuo 2000 m. lapkričio 18 d.“

7 Ginčijamo sprendimo 3–6, 18–21 ir 24 bei 25 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Svarstydamą priemonės Komisija atsižvelgė į turimus JK žiniasklaidos apžvalgos duomenis.

(4) Į JK priemonės įtrauktas itin reikšmingų visuomenei įvykių sąrašas buvo sudarytas aiškiai ir skaidriai, taip pat [Jungtinėje Karalystėje] pradėtos išsamios konsultacijos.

(5) Komisija įsitikino, kad JK priemonių sąrašė nurodyti įvykiai atitiko bent du iš toliau nurodytų kriterijų, kurie laikomi patikimais įvykių reikšmės visuomenei rodikliais: i) ypatingas visuotinis atgarsis valstybėje narėje, o ne vien tik reikšmingas įvykis tiems, kas paprastai domisi tam tikra sporto šaka ar veikla; ii) bendrai pripažįstama išskirtinė kultūrinė reikšmė valstybės narės gyventojams, ypač svarbūs kultūrinei tapatybei; iii) nacionalinės komandos dalyvavimas tam tikrame renginyje vykstant tarptautinės reikšmės varžyboms ar turnyrui; ir iv) įvykis tradiciškai transliuojamas nemokamos televizijos ir sulaukęs didelio žiūrovų dėmesio.

(6) Daugelis JK priemonių sąrašė nurodytų įvykių, įskaitant vasaros ir žiemos olimpinės žaidynes, pasaulio futbolo taurės ir Europos čempionato finalo turnyrus, priskiriami renginiams, kurie tradiciškai laikomi visuomenei itin reikšmingais, kaip aiškiai nurodyta Direktyvos 97/36/EB 18 konstatuojamojoje dalyje. Šie renginiai turi ypatingą visuotinę atgarsį [Jungtinėje Karalystėje], kadangi yra ypač populiarūs plačiojoje visuomenėje (nesvarbu, kokia dalyvių tautybė), o ne tik tarp tų, kurie paprastai domisi sporto renginiais.

<...>

(18) Į sąrašą įtraukti įvykiai, įskaitant tuos, kurie laikomi visuma, o ne sudaryti iš vienas po kito vykstančių atskirų įvykių, tradiciškai transliuojami nemokamos televizijos ir sutraukia daug televizijos žiūrovų. Jei išskirtiniais atvejais kalbama ne apie vientisus įvykius (į sąrašą įtrauktos kriketo pasaulio taurės varžybos), jų sąrašas yra ribotas (nes į jį įtraukiamas tik finalas, pusfinaliai ir rungtynės, kuriose dalyvauja nacionalinės komandos) ir jam reikia tik tinkamos retransliacijos. Bet kuriuo atveju jis atitinka du kriterijus, kurie yra laikomi patikimais įvykių reikšmės visuomenei rodikliais <...>.

(19) JK priemonės yra proporcingos, kad pateisintų nuo pagrindinės ES sutartyje nustatytos laisvės teikti paslaugas remiantis svarbiausia priežastimi – visuomenės interesu, t. y. užtikrinti visuomenei itin reikšmingų įvykių transliavimą, leidžiančią nukrypti nuostatą.

(20) JK priemonės neprieštarauja [Europos bendrijos] konkurencijos taisyklėms, kadangi išvardytiems įvykiams transliuoti reikalavimus atitinkančio transliuotojo apibrėžtis grindžiama objektyviais kriterijais, sudarančiais sąlygas faktinei ir galimai konkurencijai dėl teisių transliuoti šiuos įvykius įgijimo. Be to, išvardytų įvykių skaičius nėra toks neproporcingas, kad iškreiptų konkurenciją nemokamos ir mokamos televizijos vartotojų rinkose.

(21) JK priemonių proporcingumą pabrėžia faktas, kad kai kuriems į sąrašą įtrauktiems įvykiams reikia retransliacijos.

<...>

- (24) Remiantis [minėtu] Pirmosios instancijos teismo sprendimu [*Infront WM prieš Komisiją*], pripažinimas, kad vadovaujantis [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 1 dalimi nustatytos priemonės neprieštarauja Bendrijos teisei, prilygsta sprendimui, kurį turi priimti Komisija. Todėl šiuo sprendimu būtina pripažinti, kad priemonės, apie kurias pranešė JK, neprieštarauja Bendrijos teisei. Priemonės, nurodytos šio sprendimo priede, turėtų būti skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* remiantis [Direktyvos 89/552] 3a straipsnio 2 dalimi.
- (25) Siekiant užtikrinti teisinį apibrėžtumą, šis sprendimas turėtų būti taikomas nuo priemonių, apie kurias pranešė [Jungtinė Karalystė], pirmojo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*."

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 8 FIFA pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme dėl ginčijamo sprendimo, motyvuodama tuo, kad jame Komisija visą finalinį Pasaulio taurės etapą pripažino itin reikšmingu įvykiu ir pritarė, kad visos šio turnyro rungtynės būtų įtrauktos į ministro patvirtintą itin reikšmingų įvykių sąrašą. FIFA teigimu, pastarasis tokiu įvykiu galėjo pripažinti tik rungtynes, vadinamas „svarbiomis“ arba „gala“, t. y. finalą, pusfinalius ir Jungtinės Karalystės rinktinių rungtynes (toliau – „svarbios“ rungtynės). Todėl į šį sąrašą neturėjo būti įtrauktos kitos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės (toliau – „normalios“ rungtynės).
- 9 Grįsdama savo prašymą iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, FIFA nurodė šešis pagrindus, pirma, dėl to sprendimo motyvavimo stokos, antra, dėl Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalies pažeidimo, trečia, dėl jos nuosavybės teisės pažeidimo, ketvirta, dėl su laisve teikti paslaugas susijusių Sutarties nuostatų pažeidimo, penkta, dėl su konkurencija susijusių Sutarties nuostatų pažeidimo, šešta, dėl su įsisteigimo laisve susijusių Sutarties nuostatų pažeidimo.
- 10 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus FIFA ieškinio pagrindus, todėl ir visą ieškinį.
- 11 Jis taip pat atmetė FIFA pateiktą prašymą dėl proceso organizavimo priemonių, kuriuo siekta, kad Bendrasis Teismas paprašytų Komisijos pateikti kelis dokumentus.

Dėl apeliacinio skundo

Pirminės pastabos

- 12 Pirma, reikia pažymėti, kad Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalimi Sąjungos teisės aktų leidėjas leido valstybėms narėms nustatyti tam tikrus įvykius, kurie yra itin reikšmingi atitinkamos valstybės narės visuomenei (toliau – itin reikšmingas įvykis); taip jis, atsižvelgdamas į Sutarties jam suteiktą diskreciją, aiškiai pripažino laisvo paslaugų teikimo, įsisteigimo, konkurencijos laisvės ir nuosavybės teisės kliūtis, kurios yra neišvengiama šio nustatymo pasekmė. Kaip matyti iš Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies, teisės aktų leidėjas manė, kad tokios kliūtys pateisinamos tikslu apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti plačią visuomenės galimybę matyti minėtų įvykių televizijos transliacijas.
- 13 Beje, tokio tikslo siekimo teisėtumas jau buvo pripažintas Teisingumo Teismo, kuris pažymėjo, kad išimtinio pobūdžio prekyba didelį visuomenės susidomėjimą keliančių įvykių transliacijų teisėmis gali smarkiai riboti visuomenės galimybę susipažinti su informacija apie tokius įvykius. Demokratinėje ir pliuralistinėje visuomenėje teisė į informaciją yra ypatingos svarbos, kuri dar labiau akivaizdi tokių įvykių atveju (žr. 2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, 51 ir 52 punktus).

- 14 Antra, reikia patikslinti, kad, remiantis Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalimi, itin reikšmingus įvykius nustatyti privalo tik valstybės narės, kurios šiuo klausimu turi didelę diskreciją.
- 15 Iš tiesų, užuot suderinus tokių įvykių sąrašą, Direktyva 89/552 grindžiama prielaida, kad Sąjungoje egzistuoja žymių socialinės ir kultūrinės tvarkos skirtumų tiek, kiek tai susiję su jų svarba plačiai visuomenei. Todėl šios direktyvos 3a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė sudaro įvykių, „kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei“, sąrašą. Direktyvos 97/36 18 konstatuojamojoje dalyje taip pat akcentuojama ši valstybių narių diskrecija ir skelbiama, jog yra „svarbu“, kad dėl teisės į informaciją valstybės narės galėtų imtis apsaugos priemonių ir užtikrinti visuomenei plačias galimybes sužinoti apie televizijos nušviečiamus visuomenei itin reikšmingus įvykius.
- 16 Be to, tokios diskrecijos apimtį lemia tai, kad direktyvomis 89/552 ir 97/36 jos įgyvendinimas neapibrėžiamas konkrečia nuostata. Iš tiesų vieninteliai kriterijai, kuriuos jos nustato tam, kad atitinkama valstybė narė galėtų kvalifikuoti įvykį kaip itin reikšmingą, nurodyti Direktyvos 97/36 21 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią tai turi būti ypatingi, visą Europos Sąjungos visuomenę arba atskiros valstybės narės visuomenę, arba didelę atskiros valstybės narės visuomenės dalį dominantys renginiai, kuriuos iš anksto rengia organizatoriai, turintys teisę parduoti su tuo renginiu susijusias teises.
- 17 Atsižvelgiant į santykinį šių kriterijų netikslumą, kiekviena valstybė narė turi konkrečiai juos apibrėžti ir įvertinti nagrinėjamų įvykių svarbą plačiai visuomenei, atsižvelgdama į jos socialinius ir kultūrinius ypatumus.
- 18 Trečia, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalį Komisija turi teisę patikrinti nacionalinių priemonių, kuriomis nustatomi itin reikšmingi įvykiai, teisėtumą, ir tai leidžia atmesti priemones, kurios nesuderinamos su Sąjungos teise.
- 19 Atlikdama šį nagrinėjimą, Komisija turi patikrinti, ar įvykdytos tokios sąlygos:
- ar tam tikras įvykis į sąrašą, numatytą Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje, buvo įtrauktas remiantis aiškia ir skaidria procedūra ir tinkamu laiku,
 - ar toks įvykis gali būti teisėtai laikomas itin reikšmingu,
 - ar atitinkamo įvykio pripažinimas itin reikšmingu suderinamas su bendraisiais Sąjungos teisės principais, kaip antai proporcingumo ir nediskriminavimo principais, su pagrindinėmis teisėmis, su laisvo paslaugų teikimo bei įsisteigimo laisvės principais ir su laisvos konkurencijos taisyklėmis.
- 20 Tokia šias sąlygas atitinkanti kontrolės teisė yra ribota ir būtent tiek, kiek tai susiję su ankstesniame punkte nurodytą antros ir trečios sąlygų nagrinėjimu.
- 21 Viena vertus, iš valstybių narių diskrecijos apimties, nurodytos šio sprendimo 14 punkte, išplaukia, kad Komisijos kontrolės teisė turi apsiriboti valstybių narių padarytų akivaizdžių vertinimo klaidų nustatant itin reikšmingus įvykius paieška. Siekiant patikrinti, ar buvo padaryta tokia vertinimo klaida, būtent Komisija turi patikrinti, ar atitinkama valstybė narė rūpestingai ir nešališkai išnagrinėjo visas svarbias konkrečios atvejo aplinkybes, kuriomis grindžiamos išvados (pagal analogiją žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktą ir 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Gowan Comércio Internacional e Serviços*, C-77/09, Rink. p. I-13533, 56 ir 57 punktus).
- 22 Kita vertus, konkrečiau kalbant apie šio sprendimo 19 punkte nurodytą trečią sąlygą, neturėtų būti ignoruojama tai, kad tinkamas įvykio pripažinimas itin reikšmingu sukelia neišvengiamų laisvo paslaugų teikimo, įsisteigimo laisvės, laisvos konkurencijos ir nuosavybės teisės apribojimų, kuriuos numatė

Sąjungos teisės aktų leidėjas ir kurie jo buvo traktuojami, kaip buvo minėta ir šio sprendimo 12 punkte, kaip pateisinami bendrojo intereso tikslu, kuriuo siekiama apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti plačią visuomenės galimybę matyti minėtų įvykių transliaciją per televiziją.

- 23 Siekiant užtikrinti Direktyvos 89/552 3a straipsnio veiksmingumą, reikia konstatuoti, kad jei įvykis atitinkamos valstybės narės buvo tinkamai pripažintas itin reikšmingu, Komisija privalo išnagrinėti tik to pripažinimo poveikį laisvam paslaugų judėjimui, įsisteigimo laisvei, laisvai konkurencijai ir nuosavybės teisei, kuris viršija poveikį, iš esmės susijusį su šio įvykio įtraukimu į šio 3a straipsnio 1 dalyje numatytą sąrašą.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 24 Apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą iš esmės sudaro šešios dalys. Pirmoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas laikėsi nenuoseklus samprotavimo tiek, kiek tai susiję su finalinio Pasaulio taurės etapo, jo nuomone, tikruoju pobūdžiu.
- 25 To paties apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje tvirtinama, kad panašu, jog Bendrasis teismas laikėsi nenuoseklios ir nesuderinamos pozicijos, kai patvirtino, kad Pasaulio taurė, kaip renginys, yra nedalomas, antra, kai teigė, kad konkretūs argumentai gali įrodyti, jog yra kitaip.
- 26 Minėto apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis susijusi su skundžiamo sprendimo 113 punktu, pagal kurį pranešančioji valstybė narė neprivalo nurodyti konkrečių viso finalinio Pasaulio taurės etapo įtraukimo į itin reikšmingų įvykių sąrašą priešasčių. Taip nusprendamas Bendrasis Teismas neleidžia Komisijai atidžiai patikrinti ir išsamiai įvertinti priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumo su Sąjungos teise.
- 27 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje FIFA teigia, kad, priešingai, nei matyti iš skundžiamo sprendimo, Komisija Bendrajame Teisme privalo pagrįsti savo išvadą, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės yra vienas itin reikšmingas įvykis. Todėl nei FIFA, nei kuri nors kita suinteresuota šalis konkrečiais įrodymais neprivalo įrodyti, kad taip nėra.
- 28 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas, pateikęs motyvus, kurių nėra ginčijamame sprendime, viršijo teisminės kontrolės, kurią jis privalo vykdyti, ribas.
- 29 Pagal minėto apeliacinio skundo pagrindo šeštą dalį Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes manė, kad Komisija pakankamai motyvavo viso finalinio Pasaulio taurės etapo įtraukimą į Jungtinei Karalystei itin reikšmingų įvykių sąrašą.
- 30 Komisija, Belgijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė ginčija apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, FIFA nurodyto grindžiant savo apeliacinį skundą, pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 31 Atsižvelgiant į konstatavimo, nurodyto skundžiamo sprendimo 113 punkte, svarbą Bendrojo Teismo motyvams, visų pirma reikia išnagrinėti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečią dalį.

– Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečios dalies

- 32 Visų pirma reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 punkte nurodė, jog Pasaulio taurė – tai varžybos, kurios gali būti pagrįstai laikomos nedalomu sporto įvykiu, o ne atskirų į „svarbias“ ir „normalias“ rungtynes suskirstytų įvykių visuma. Be to, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 6 punkto, sąvoka „Pasaulio taurė“, į kurią daroma nuoroda Direktyvos 97/36 18 konstatuojamoje dalyje, jis suprato kaip apimančią tik finalinį šio turnyro etapą.
- 33 Tačiau nei minėtoje konstatuojamojoje dalyje, nei jokiaje kitoje direktyvų 85/552 ar 97/36 nuostatoje nėra jokios nuorodos, kuri leistų nustatyti, kad žodžiai „Pasaulio taurė“ apima tik galutinį šio turnyro etapą. Todėl šie žodžiai iš principo turėtų apimti ir pradinį šio čempionato etapą, t. y. visas atkrentamąsias rungtynes. Tačiau akivaizdu, kad atkrentamosios rungtynes, kurios vyksta prieš finalinį etapą, apskritai negali kelti tokio valstybės narės plačiosios visuomenės susidomėjimo, kokį šiai visuomenei kelia finalinio etapo eiga. Iš tiesų tik tam tikros konkrečios atkrentamosios rungtynės, ypač tos, kuriose žaidžia atitinkamos valstybės narės nacionalinė rinktinė, arba tos, kuriose žaidžia kitos kvalifikacinės grupės, kur žaidžia ši rinktinė, komandos, gali kelti tokį susidomėjimą.
- 34 Be to, negali būti pagrįstai ginčijama, kad „svarbių“ rungtynių svarba apskritai yra didesnė, nei iki jų vykstančių finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynių, t. y. rungtynių atrankos grupėse, svarba. Todėl *a priori* negali būti tvirtinama, kad pastarajai rungtynių kategorijai suteikiama svarba yra tokia pati kaip ir pirmosios rungtynių kategorijos, ir kad todėl visos rungtynės atrankos grupėse, jų neišskiriant, traktuojamos kaip priklausančios vienam itin reikšmingam įvykiui kaip ir „svarbios“ rungtynės. Todėl kiekvienų rungtynių priskyrimas itin reikšmingam įvykiui valstybėse narėse gali skirtis.
- 35 Iš prieš tai nurodytų aplinkybių matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nesiekė nurodyti, kad „Pasaulio taurė“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 97/36 18 konstatuojamąją dalį, apsiriboja tik finaliniu etapu ir kad tai yra vienas nedalomas įvykis. Priešingai, Pasaulio taurė turi būti traktuojama kaip įvykis, kuris iš principo dalomas į skirtingas rungtynes ar etapus, kurie nebūtinai kvalifikuojami kaip itin reikšmingas įvykis.
- 36 Tačiau reikia patikslinti, kad toks klaidingas Bendrojo Teismo pateiktas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies, konkrečiai kalbant, Pasaulio taurės sąvokos, aiškinimas neturėjo įtakos šiai bylai.
- 37 Visų pirma dėl atrankinių rungtynių neįtraukimo į Pasaulio taurės apibrėžimą pakanka priminti, kad ministras neįtraukė šių rungtynių į itin reikšmingų įvykių sąrašą ir todėl ginčijamas sprendimas nesusijęs su tokiomis rungtynėmis.
- 38 Be to, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas, remdamasis FIFA pateiktais duomenimis ir atsižvelgdamas į konkretų Jungtinės Karalystės visuomenės suvokimą, skundžiamo sprendimo 120–129 punktuose nagrinėjo, ar dėl visų finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynių iš tiesų kyla pakankamas šios visuomenės susidomėjimas, kad jos galėtų būti laikomos itin reikšmingu įvykiu. Padaręs išvadą, kad taip yra, Bendrasis Teismas turėjo pagrindo konstatuoti, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės Jungtinėje Karalystėje galėjo būti laikomos vienu itin reikšmingu įvykiu. Todėl jo vertinimas atitiko tai, kas išplaukia iš šio sprendimo 35 punkto.
- 39 Galiausiai iš šio sprendimo 67 punkte nurodytų aplinkybių matyti, kad klaidingas Direktyvos 97/36 18 konstatuojamosios dalies aiškinimas neturėjo įtakos Bendrojo Teismo išvadai, jog ginčijamo sprendimo motyvavimas atitiko EB 253 straipsnyje nustatytas sąlygas.
- 40 Atsižvelgdamas į tai ir laikydamasis šio sprendimo 32 punkte pateikto samprotavimo Bendrasis Teismas priėjo prie išvados, pateiktos skundžiamo sprendimo 113 punkte, kad jokia valstybė narė neprivalo pranešti Komisijai apie konkrečias priežastis, dėl kurių visas finalinis Pasaulio taurės etapas atitinkamoje valstybėje narėje pripažįstamas vienu itin reikšmingu įvykiu.

- 41 Kadangi visas finalinis Pasaulio taurės etapas negali būti pagrįstai įtrauktas į itin reikšmingų įvykių sąrašą, nepaisant susidomėjimo, kurį kelia rungtynės atitinkamoje valstybėje narėje, ji neatleidžiama nuo pareigos pranešti Komisijai apie priežastis, kurios leidžia manyti, kad, atsižvelgiant į konkrečią šios valstybės visuomenę, finalinis Pasaulio taurės etapas yra vienas įvykis, kuris visas, bet ne kaip atskirų įvykių, suskirstytų į įvairaus įdomumo lygio rungtynes, samplaika, turi būti laikomas itin reikšmingu minėtai visuomenei.
- 42 Todėl skundžiamo sprendimo 113 punkte nusprendęs, kad Komisija negalėjo traktuoti finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynių įtraukimo kaip prieštaraujancio Sąjungos teisei, motyvuojant tuo, kad atitinkama valstybė narė jai nepranešė apie konkrečias priežastis, pateisinančias jį, kaip itin reikšmingo įvykio šios valstybės visuomenei, pobūdį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 43 Šiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti ar, atsižvelgiant į šią klaidą, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.
- 44 Atsižvelgiant į tai, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad dėl Bendrojo Teismo padaryto teisės pažeidimo skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, jeigu jo rezoliucinė dalis teisingai pagrįsta kitais teisiniais argumentais (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 47 punktą ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 136 punktą).
- 45 Šioje byloje reikia pažymėti, pirma, jog tam, kad Komisija galėtų įgyvendinti savo kontrolės funkcijas, motyvavimas, lėmęs tai, jog valstybė narė pripažino įvykį itin reikšmingu, gali būti glaustas, su sąlyga, kad jis yra tinkamas. Taigi neturi būti reikalaujama, be kita ko, kad valstybė narė pačiame pranešime apie atitinkamas priemones nurodytų išsamius, skaičiavimais pagrįstus duomenis, tiek, kiek tai susiję su kiekvienu įvykio etapu ar dalimi, kuris buvo pranešimo Komisijai dalykas.
- 46 Šiuo aspektu reikia patikslinti, kad jei Komisijai, remiantis turima informacija, kyla abejonių dėl įvykio pripažinimo itin reikšmingu, ji privalo prašyti tai pripažinusios valstybės narės pateikti paaiškinimą (pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Estiją*, C-505/09 P, 67 punktą).
- 47 Šiuo atveju iš pranešimo apie priemones, kurių ėmėsi ministras, apie kurias Komisijai buvo pranešta 2000 m. gegužės 5 d. ir kurios yra pridėtos prie ginčijamo sprendimo, matyti, kad ši valstybė narė pripažino visą finalinį Pasaulio taurės etapą itin reikšmingu įvykiu, motyvuodama tuo, kad visos šios rungtynės, taigi įskaitant „normalias rungtynes“, turi ypatingą atgarsį nacionaliniu lygiu ir kelia ypatingą susidomėjimą ir kitiems asmenims, ne tik tiems, kurie nuolat domisi futbolo naujienomis, kad televizijos žiūrovų neabejotinai daug ir kad visos šios rungtynės paprastai buvo transliuojamos tiesiogiai ir nemokamai.
- 48 Tokia informacija, apie kurią Jungtinė Karalystė pranešė remdamasi Direktyvos 89/552 3a straipsnio 2 dalies reikalavimais, leido Komisijai įgyvendinti jai pavestą kontrolę ir tuo atveju, jei nuspręstų, kad tai būtina ir tinkama, prašyti šios valstybės narės papildomų paaiškinimų arba pateikti kitą informaciją nei ta, kuri yra jos pranešime.
- 49 Antra, niekas neparodo, kad Komisija nevykdė tokios kontrolės, kuri yra riboto pobūdžio, ir kad atsižvelgdama į šio sprendimo 47 punkte nurodytus motyvus nenagrinėjo, ar ministras nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai pripažino visas rungtynes, sudarančias finalinio Pasaulio taurės etapą, itin reikšmingu įvykiu.
- 50 Šiuo aspektu visų pirma iš ginčijamo sprendimo 6 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad Komisija iš tiesų patikrino, ar visos rungtynės, sudarančios finalinį Pasaulio taurės etapą, taigi įskaitant ir „normalias“ rungtynes, turėjo ypatingą atgarsį Jungtinėje Karalystėje, t. y. ar šio turnyro rungtynės buvo labai populiarios plačioje visuomenėje, o ne tik televizijos žiūrovams, kurie paprastai žiūri

futbolo rungtynes per televiziją. Taip pat iš šio sprendimo 18 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija atsižvelgė į tai, jog visas minėtas turnyras, taigi įskaitant „normalias“ rungtynes, nuolat buvo transliuojamas per nemokamus televizijos kanalus ir pritraukdavo daug televizijos žiūrovų.

- 51 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad šalys prie savo atsiliepimų į ieškinį pridėjo kelis skaičiavimais grįstus dokumentus, kuriais Komisija rėmėsi siekdama patikrinti Jungtinės Karalystės praneštų priemonių teisėtumą, įskaitant dokumentus iš šios valstybės narės. Šiuose dokumentuose, be kita ko, buvo nurodytas 1994 ir 1998 m. finalinių Pasaulio taurės etapų rungtynių žiūrovų skaičius kartu su vidutiniu žiūrovų skaičiumi ir kaip pavyzdys pateiktas įvairių „svarbių“ ir „normalių“ rungtynių žiūrovų skaičius. Be to, šiuose dokumentuose taip pat pateikti apklausos duomenys, pagal kuriuos 76 % Jungtinės Karalystės gyventojų manė, kad visas finalinis Pasaulio taurės etapas turi būti transliuojamas per nemokamą kanalą.
- 52 FIFA neginčijo, kad tokie dokumentai buvo ginčijamo sprendimo pagrindas.
- 53 Galiausiai FIFA negali naudingai tvirtinti, kad tariamą Komisijos vykdomos kontrolės nepakankamumą lėmė tai, kad minėti skaičiavimais pagrįsti dokumentai apima laikotarpį iki 2000 m. ir kad Komisija neatsižvelgė į duomenis, susijusius su 2000 m.–2007 m. laikotarpiu, nors privalėjo pagrįsti ginčijamą sprendimą įrodymais, turėtais jo priėmimo dieną, t. y. 2007 m. spalio 16 d.
- 54 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad toks kaltinimas nebuvo nurodytas pirmojoje instancijoje. Bendrajame Teisme FIFA iš esmės tik ginčijo ginčijamo sprendimo motyvus ir tvirtino, kad jame nebuvo nuorodos į su „Jungtinės Karalystės žiniasklaidos apžvalga“ susijusių duomenų, į kuriuos Komisija atsižvelgė, pobūdį ir datą. FIFA neginčijo tariamai nepakankamos Komisijos vykdomos kontrolės; toks kaltinimas susijęs su ginčo esme. Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme, leistų jai pateikti Teisingumo Teismui nagrinėti platesnį ginčą, nei nagrinėjo Bendrasis Teismas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija iš principo apribojama teisinių išvadų, kurios buvo pateiktos dėl Bendrajame Teisme išnagrinėtų ieškinio pagrindų, vertinimu (žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco prieš Komisiją ir Komisija prieš Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, 111 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Todėl reikia atmesti nurodytą kaltinimą kaip nepriimtina.
- 55 Trečia, Bendrajame Teisme FIFA turėjo galimybę įrodyti, kad Komisija privalėjo prieiti prie išvados, jog ministras padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai pripažino visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes itin reikšmingu įvykiu.
- 56 Šiuo tikslu FIFA pateikė Bendrajam Teismui duomenis, susijusius, be kita ko, su 1994–2006 m. finalinių Pasaulio taurės etapų žiūrovų skaičiumi, ir tvirtino, kad šie duomenys įrodo, jog „normalios“ rungtynės tarp Jungtinės Karalystės televizijos žiūrovų, kurie nuolat nesidomi futbolo naujienomis, neturėjo didelio atgarsio.
- 57 Bendrasis Teismas išnagrinėjo šiuos duomenis skundžiamo sprendimo 122–129 punktuose, tačiau nepatvirtino FIFA pasiūlyto vertinimo.
- 58 Skundžiamo sprendimo 130 ir 134 punktuose jis padarė išvadą, jog FIFA neįrodė, kad ginčijamo sprendimo 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse išdėstyta ir šio sprendimo 50 punkte nurodyta vertinime yra klaida, todėl Komisija turėjo padaryti išvadą, jog pripažinęs visas rungtynes, sudarančias finalinį Pasaulio taurės etapą, itin reikšmingu įvykiu, ministras padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 59 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad dėl Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos skundžiamas sprendimas neturi būti panaikintas, nes jo rezoliucinė dalis pagrįsta kitais teisiniais argumentais. Todėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip netinkamą.

– Dėl kitų apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalių

- 60 Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos ir antros dalių reikia priminti, kad klausimas, ar Bendrojo Teismo sprendimo motyvavimas yra prieštaringas, yra teisės klausimas, kuris gali būti keliamas paduodant apeliacinį skundą, nes sprendimo motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atspindėti Bendrojo Teismo argumentus (šiuo klausimu žr. 2011 m. lapkričio 29 d. Nutarties *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją*, C-235/11 P, 29 ir 30 punktus bei 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Planet*, C-314/11 P, 63 ir 64 punktus).
- 61 Tačiau ši motyvavimo nuoseklumo pareiga nėra savaiminis tikslas, bet, be kita ko, leidžia suinteresuotiems asmenims žinoti priimto sprendimo pateisinimus (šiuo klausimu žr. minėtos Nutarties *Evropaïki Dynamiki prieš Komisiją* 30 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Planet* 64 punktą).
- 62 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad laikoma, jog pirmoje ir antroje dalyse ginčijamus skundžiamame sprendime pateiktus motyvus patvirtina konstatavimas, nurodytas šio sprendimo 70 ir 113 punktuose. Teisingumo Teismas, šio sprendimo 32–42 punktuose padaręs išvadą, kad šis konstatavimas klaidingas, pakeitė motyvus tais, kurie pateisintų priimtą sprendimą.
- 63 Kadangi minėti motyvai yra papildomos konstatavimo, kurį Teisingumo Teismas traktuoja kaip klaidingą, aplinkybės ir šis teismas juos pakeitė kitais motyvais, jie nebėra priimto sprendimo pagrindas, todėl nebereikia nagrinėti jų tariamo nenuoseklumo.
- 64 Norint atsakyti į apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą dalį, reikia priminti, kad ginčijamame sprendime ir prie jo pridėtose nacionalinėse priemonėse nurodytos priežastys, dėl kurių visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės buvo pripažintos itin reikšmingu įvykiu. Atsižvelgiant į Sąjungos institucijų teisės aktų teisėtumo prezumpciją (2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-177/06, Rink. p. I-7689, 36 punktas) ir į Komisijos bei Bendrojo Teismo vykdomos kontrolės ribotą pobūdį, FIFA privalėjo ginčyti šias priežastis Bendrajame Teisme ir įrodyti, kad Komisija privalėjo prieiti prie išvados, kad Jungtinės Karalystės valdžios institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai įtraukė visas šias rungtynes į itin reikšmingų įvykių sąrašą. Be to, FIFA bandė nesėkmingai ginčyti minėtas priežastis (žr. šio sprendimo 55–58 punktus).
- 65 Todėl minėto apeliacinio skundo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.
- 66 Kalbant apie to paties apeliacinio skundo pagrindo penktą dalį, reikia pažymėti, kad FIFA nenurodė konkrečių priežasčių, dėl kurių manė, kad Bendrasis Teismas viršijo jam tenkančios vykdyti teismo kontrolės ribas. Be to, ji nenurodė konkrečių skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose pateikti ginčijami motyvai. Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, šią dalį reikia atmesti kaip nepriimtina (žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *France Télécom prieš Komisiją*, C-202/07 P, Rink. p. I-2369, 55 punktą ir 2012 m. vasario 2 d. Nutarties *Elf Aquitaine prieš Komisiją*, C-404/11 P, 15 punktą).
- 67 Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo šeštos dalies iš bendrų samprotavimų, nurodytų šiandien priimto Sprendimo *UEFA prieš Komisiją* (C-201/11 P, skelbiamas šiame Rinkinyje) 107–111 punktuose, matyti, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas atitinka EB 253 straipsnyje nurodytas sąlygas. Iš tiesų, atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, pakanka, kad to sprendimo 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse būtų glaustai nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija manė, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės galėjo pagrįstai būti įtrauktos į Jungtinės Karalystės visuomenei itin reikšmingų įvykių sąrašą, nes šios priežastys leidžia FIFA žinoti priemonės, kurios buvo imtasi, pateisinimus, o Bendrajam Teismui – vykdyti jam pavestą šio vertinimo pagrįstumo kontrolę.
- 68 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 69 Apeliacinio skundo antrąjį pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino Komisijos konstatavimą, kad „svarbios“ rungtynės į Jungtinės Karalystės itin reikšmingų įvykių sąrašą buvo įtrauktos laikantis aiškios ir skaidrios procedūros. Konkrečiai kalbant, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, aplinkybė, jog tam tikri tarnautojai ar tam tikros patariančiosios institucijos, neperžengdamos savo įgaliojimų ribų, rekomendavo ministruviui įtraukti į sąrašą vien „svarbias“ rungtynes, lemia Komisijos pareigą paaiškinti, kodėl ministras nepadarė klaidos užėmęs kitokią poziciją.
- 70 Pagal minėto apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį Bendrasis Teismas negalėjo nuspręsti, kad Komisija turėjo teisę padaryti išvadą, jog šis įtraukimas į sąrašą buvo atliktas laikantis aiškios ir skaidrios procedūros, nes Jungtinė Karalystė savo 2000 m. gegužės 5 d. pranešime Komisijai pagrindė 1998 m. birželio 25 d. atliktą „normalių“ rungtynių įtraukimą į itin reikšmingų įvykių sąrašą remdamasi ir žiūrovų skaičiumi, kuris buvo skaičiuojamas tik nuo 1998 m. liepos 12 d. FIFA teigimu, Komisija neabejotinai turėjo teisę atsižvelgti į aplinkybes, susiklosčiusias po šio sąrašo sudarymo. Tačiau ji negalėjo manyti, kad Jungtinė Karalystė remsis tokiomis aplinkybėmis, siekdama pateisinti 1998 m. birželio 25 d. padarytą pasirinkimą.
- 71 Komisija, Belgijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė ginčija apeliacinio skundo antrojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 72 Kalbant apie apeliacinio skundo antrojo pagrindo antrą dalį, reikia pažymėti, kad Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje numatyta aiškumo ir skaidrumo pareiga perkeliama Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią siekiama išvengti, kad kompetentingų nacionalinės valdžios institucijų veiksmais iš Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su pagrindine laisve, būtų „atimtas“ jų veiksmingumas. Atsižvelgiant į šią teismų praktiką, įvykis itin reikšmingu turi būti pripažintas taikant objektyvius ir iš anksto žinomus kriterijus, užtikrinančius, kad taip bus pakankamai apribota nacionalinių valdžios institucijų diskrecija tam, kad ji nebūtų naudojama savavališkai (pagal analogiją žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *United Pan-Europe Communications Belgium ir kt.*, C-250/06, Rink. p. I-11135, 45 ir 46 punktus).
- 73 Dėl tų pačių priežasčių taikant nacionalinę procedūrą reikia iš anksto nustatyti instituciją, atsakingą už minėtą pripažinimą, ir sąlygas, kurioms esant suinteresuotieji asmenys arba prireikus tam tikros patariančiosios institucijos gali jai pateikti pastabas prieš priimančią sprendimą. Šiuo aspektu, atsižvelgiant į tokio sprendimo įtaką įvykio transliavimo teisėms, be kita ko, svarbu, kad suinteresuotieji transliuotojai ir šių teisių turėtojai turėtų galimybę pateikti pastabas tai institucijai.
- 74 Vis dėlto aiškumo ir skaidrumo sąlyga reikalauja, kad minėti suinteresuotieji asmenys ir patariamąsios institucijos galėtų pateikti pastabas tik dėl pagrindinių aspektų, kuriais remdamasi minėta valdžios institucija priimtų savo sprendimą. Todėl niekas nedraudžia to, kad valstybė narė vėliau pateiktų Komisijai papildomų aplinkybių, kurios patvirtintų šį sprendimą, taip pat apimtų laikotarpį po itin reikšmingų įvykių sąrašo sudarymo datos.
- 75 Būtent tokia buvo procedūra, kurios laikytasi šioje byloje.
- 76 Tokiomis sąlygomis apeliacinio skundo antrojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

- 77 Kalbant apie minėto apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį, iš šio sprendimo 14 punkto matyti, kad nacionalinė valdžios institucija, atsakinga už įvykio pripažinimą itin reikšmingu įvykiu, turi didelę diskreciją. Tai reiškia, kad ji neprivalo laikytis patariamųjų institucijų, su kuriomis konsultavosi prieš priimdama savo sprendimą, nuomonės. Akivaizdu, kad ji neprivalo laikytis ir tam tikrų nacionalinės administracijos pareigūnų nuomonės.
- 78 Dėl motyvų, kuriais remiantis minėta institucija nepaisė tokių nuomonių, tiesa tai, kad, kaip reikalaujama iš Sąjungos teisės aktų rengėjų (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America prieš Impala*, C-413/06 P, Rink. p. I-4951, 166 punktą), ši institucija turi nurodyti motyvus, dėl kurių įvykis buvo pripažintas itin reikšmingu, ir taip leisti, pirma, suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimo priežastis, kad jie galėtų apginti savo teises, ir, antra, Komisijai ir kompetentingiems teismams – vykdyti jiems pavestą kontrolę.
- 79 Tačiau, priešingai, nei tvirtina FIFA, norint įgyvendinti tokį tikslą, nebūtina, kad minėta valdžios institucija nurodytų konkrečias priežastis, dėl kurių nepaisė nuomonių, suformuluotų tam tikrų patariamųjų įstaigų, nors ji ir neprivalo jų laikytis. Šiuo aspektu neturi reikšmės tai, kad tos nuomonės buvo pateiktos kelių patariamųjų įstaigų, kurios išreiškė tą patį požiūrį.
- 80 Esant šioms sąlygoms, reikia atmesti apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 81 Apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą iš esmės sudaro keturios dalys. Pirmoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes nenurodė, ar ginčijamo sprendimo teisėtumas turėjo būti vertinimas remiantis faktais ir aplinkybėmis, buvusiais 2007 m. spalio 16 d. (to sprendimo priėmimo dieną), ar faktais ir aplinkybėmis, buvusiais 2000 m. liepos 28 d., t. y. Komisijos pirmojo sprendimo šioje srityje, kuris buvo panaikintas minėtu Sprendimu *Infront WM prieš Komisiją* ir po 7 metų pakeistas ginčijamu sprendimu, priėmimo dieną.
- 82 Be to, Bendrasis Teismas turėjo įvertinti tai, kad žodžiai „turimi JK žiniasklaidos apžvalgos duomenys“, esantys ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje, neatitinka adekvataus ir pakankamo motyvavimo reikalavimo, nes jie neleidžia nustatyti nei informacijos, į kurią Komisija, kaip tvirtina, atsižvelgė priimdama tą sprendimą, pobūdžio, nei datos.
- 83 Pagal minėto apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 70 ir 117 punktuose rėmėsi motyvais, kurių iš viso nėra ginčijamame sprendime, kai nusprendė, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės gali būti traktuojamos kaip vienas įvykis ir kad Komisija neprivalėjo pateikti kitų motyvų, pateisinančių jos sprendimą patvirtinti šio turnyro įtraukimą į Jungtinės Karalystės itin reikšmingų įvykių sąrašą.
- 84 To paties pagrindo trečioje dalyje FIFA kaltina Bendrąjį Teismą, kad padarė teisės klaidą, nes atsisakė suteikti kokią nors svarbą kitų valstybių narių praktikai, kurios neįtraukė „normalių“ rungtynių į itin reikšmingų įvykių sąrašą.
- 85 Trečiojo pagrindo ketvirta dalis susijusi su kriterijų, kuriais remiantis buvo konstatuota visų finalinių Pasaulio taurės etapų sudarančių rungtynių didelė reikšmė, aiškinimu ir taikymu. FIFA mano, viena vertus, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai patvirtino Komisijos konstatavimą, jog Jungtinėje Karalystėje visos šios rungtynės atitinka kriterijų, susijusį su „ypatingu atgarsiu“, ir manė, taip pat nepagrįstai, kad Komisija pakankamai ir tinkamai motyvavo šią išvadą. Šiuo aspektu Bendrasis Teismas įvykio „ypatingo atgarsio“ kriterijų prilygino jo populiarumui. Tačiau įvykio „populiarumas“ nėra reikšmingas kriterijus ir jo nepakanka, norint nuspręsti, kad tai yra „ypatingas įvykis“, kaip tai suprantama pagal

Direktyvos 97/36 21 konstatuojamąją dalį. Be to, Bendrasis Teismas netinkamai taikė EB 253 straipsnį, manydamas, kad Komisija pakankamai ir tinkamai motyvavo savo išvadą, susijusią su „ypatingo atgarsio“ kriterijumi.

- 86 Kita vertus, Bendrasis Teismas padarė klaidų, kai patvirtino Komisijos išvadą, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės atitinka ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamojoje dalyje paminėto kriterijaus, susijusio su tradiciniu visų šių rungtynių transliavimu praeityje ir dideliu „normalių“ rungtynių pritrauktų televizijos žiūrovų skaičiumi, reikalavimus. FIFA teigimu, Bendrojo Teismo išvados neturi pagrindo ir prieštarauja faktams. Be to, teismas klaidingai manė, kad Komisija pakankamai ir tinkamai motyvavo savo išvadą, jog buvo laikytasi minėtų reikalavimų.
- 87 Šiuo aspektu Bendrasis Teismas, be kita ko, pateikė šių rungtynių neatspindinčių žiūrovų skaičių ir neatsižvelgė į rungtynes, kuriose žiūrovų skaičius buvo mažesnis. Be to, jis turėjo konstatuoti, kad vidutinis „normalių“ rungtynių žiūrovų skaičius Jungtinėje Karalystėje nėra nei didelis žiūrovų skaičius, nei juo labiau „ypač didelis žiūrovų skaičius“. Panašiai jis padarė klaidų tiek, kiek tai susiję su tam tikrų „normalių“ rungtynių mažo žiūrovų skaičiaus paaiškinimu.
- 88 Komisijos teigimu, apeliacinio skundo trečiasis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies netinkamas. Be to, visas šis pagrindas yra nepagrįstas, ir šiai išvadai pritaria Belgijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 89 Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmos dalies iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Bendrasis Teismas neprivalo parengti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Todėl Bendrojo Teismo motyvavimas gali būti implicitinis, jeigu leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neprivalo atsakyti į šalies pateiktus argumentus, kurie nėra pakankamai aiškūs ir tikslūs, jeigu jie nėra atskiro motyvavimo dalykas ir nepagrįsti konkrečiais juos patvirtinančiais argumentais (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *FIAMM ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-120/06 P ir C-121/06 P, Rink. p. I-6513, 91 ir 96 punktus bei 2011 m. liepos 5 d. Sprendimo *Edwin prieš VRDT*, C-263/09 P, Rink. p. I-5853, 64 punktą).
- 90 Šiuo atveju FIFA Bendrajame Teisme pakankamai aiškiai ir tiksliai nenurodė savarankiško motyvo, susijusio su ginčijamo sprendimo neteisėtumu, motyvuojant tuo, kad arba Komisija priėmė šį sprendimą remdamasi 2000 m. buvusiomis aplinkybėmis, nors turėjo jį grįsti 2007 m. egzistavusiomis aplinkybėmis, arba remdamasi 2007 m. egzistavusiomis aplinkybėmis, nors turėjo remtis 2000 m. egzistavusiomis aplinkybėmis. Kaip konstatuota šio sprendimo 54 punkte, FIFA šį aspektą iš esmės nurodė apeliacinio skundo pagrindu, susijusiame su ginčijamo sprendimo motyvavimu, kur tvirtino, kad jame nebuvo nuorodos į su Jungtinės Karalystės žiniasklaidos apžvalga susijusių duomenų, į kuriuos Komisija atsižvelgė, pobūdį ir datą.
- 91 Esant šioms sąlygoms Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime neprivalėjo paaiškinti, ar ginčijamo sprendimo teisėtumas turėjo būti vertinamas remiantis aplinkybėmis, egzistavusiomis 2000 m., ar aplinkybėmis, egzistavusiomis 2007 m.
- 92 Be to, kalbant apie pagrindą, nurodytą Bendrajame Teisme ir susijusį su duomenų, į kuriuos buvo atsižvelgta ginčijamame sprendime, pobūdžiu ir datos nurodymu, iš šio sprendimo 67 punkte pateiktų samprotavimų matyti, kad Komisija neprivalėjo tame sprendime patikslinti tokių duomenų pobūdžio ir datų.

- 93 Esant šioms sąlygoms, nebereikia nagrinėti, kaip buvo nuspręsta ir šio sprendimo 60–63 punktuose, ar Bendrasis Teismas pakankamai atsakė į FIFA argumentą, susijusį su minėtų duomenų pobūdžio ir datų nurodymu.
- 94 Todėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta.
- 95 Dėl minėto pagrindo antros dalies reikia priminti, kad vykdydamas SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas negali ginčijamo akto rengėjo motyvų pakeisti savaisiais ir savo motyvais užpildyti šio akto motyvavimo spragos taip, kad jo nagrinėjimas nebūtų susijęs su šiame akte esančiu vertinimu (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 24 d. Sprendimo *Frucona Košice prieš Komisiją*, C-73/11 P, 87–90 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 96 Tačiau šiuo atveju skundžiamo sprendimo 70 punkte nurodyti samprotavimai neužpildo ginčijamo sprendimo motyvavimo spragos; jais siekiama nustatyti reikiamą šio motyvavimo lygį, atsižvelgiant į šioje srityje taikytinų Sąjungos teisės nuostatų reikalavimus. Dėl samprotavimų, nurodytų minėto sprendimo 117 punkte, pažymėtina, kad jie susiję su vertinimu, pateiktu to paties sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Bendrasis Teismas nepakeitė skundžiamo teisės akto rengėjo motyvavimo savuoju, o tik vykdydamas jam tenkančią užduotį patikrino to teisės akto teisėtumą.
- 97 Todėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 98 Dėl to paties apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies reikia pažymėti, kad Bendrajame Teisme FIFA nenurodė jokie pagrindo, susijusio su tuo, kad, siekiant įvertinti, ar „normalios“ rungtynės yra itin reikšmingas įvykis Jungtinės Karalystės visuomenei, reikia atsižvelgti į kitų valstybių narių praktiką. Savo ieškininiame pareiškime FIFA iš tiesų tik paminėjo šią praktiką ir netvirtino, kad ginčijamas sprendimas buvo neteisėtas dėl to, kad ministras ir Komisija tokiai praktikai nesuteikė jokios svarbos.
- 99 Remiantis šio sprendimo 54 punkte nurodyta teismų praktika, šią trečiojo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 100 Minėto apeliacinio skundo pagrindo ketvirtoje dalyje FIFA visų pirma nurodo kelis argumentus, kuriais siekia įrodyti, kad „normalių“ rungtynių parametrai neatitinka kriterijų, nurodytų ginčijamo sprendimo 6 ir 18 konstatuojamosiose dalyse ir nustatytų ministro siekiant pripažinti įvykius itin reikšmingais.
- 101 Tačiau šiais argumentais FIFA iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo vertinimą pakeistų savuoju, bet neįrodo, kad Bendrajam Teismui pateikti faktai ir įrodymai buvo iškreipti. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, šie argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini (žr. 2006 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients prieš Komisiją*, C-397/03 P, Rink. p. I-4429, 85 punktą ir minėto Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją* 180 punktą).
- 102 Be to, kalbant apie argumentą, susijusį su įvykio „ypatingo atgarsio“ kriterijaus prilyginimu to įvykio populiarumo kriterijui, reikia pažymėti, kad FIFA nenurodė tokio pagrindo Bendrajame Teisme. Remiantis šio sprendimo 54 punkte nurodyta teismų praktika, ši argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 103 Galiausiai dėl kaltinimų, susijusių su formalaus ginčijamo sprendimo motyvavimo nepakankamumu, pažymėtina, kad jie iš esmės sutampa su apeliacinio skundo pirmojo pagrindo šešta dalimi, todėl juos reikia atmesti dėl motyvų, nurodytų šio sprendimo 67 punkte.
- 104 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliacinio skundo trečiąją pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 105 Apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą iš esmės sudaro aštuonios dalys. Pirmoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 161 ir 162 punktuose, remdamasis savo paties nurodytais motyvais, nusprendė, kad ginčijamu sprendimu buvo nustatytas laisvo paslaugų teikimo ir įsteigimo laisvės apribojimų, kurių lemia priemonės, apie kurias pranešta, proporcingumas. Tačiau, FIFA teigimu, tokius apribojimus privalėjo išnagrinėti Komisija, bet ne Bendrasis Teismas. Pastarasis negalėjo nuspręsti: kadangi finalinis Pasaulio taurės etapas buvo vienas įvykis, Komisija, kuri nesirėmė tokiu tariamu šio turnyro pobūdžiu, buvo atleista nuo pareigos įrodyti, kad apribojimai, kuriuos lėmė ginčijamas sprendimas, buvo būtini, tinkami ir proporcingi.
- 106 Pagal to paties pagrindo antrą dalį Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 51, 52 ir 158 punktuose nusprendė, kad tikslas užtikrinti plačią visuomenės galimybę matyti itin reikšmingų įvykių transliacijas per televiziją ir teisė į informaciją pateisina apribojimus, kuriuos lemia ginčijamas sprendimas. Iš tiesų plačios visuomenės prieigos nereikia painioti su neribota prieiga. Taigi, teisė į informaciją nereiškia teisės per nemokamus televizijos kanalus žiūrėti visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes ir ji nepateisina draudimo transliuotojui, kitam nei eksploatuojančiam nemokamus televizijos kanalus, išimtinėmis teisėmis transliuoti vienas iš šių rungtynių.
- 107 Minėto apeliacinio skundo trečiojoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, jog Komisija privalėjo nagrinėti klausimą, ar mažiau ribojančiomis priemonėmis nei tos, kurios buvo patvirtintos ginčijamu sprendimu, buvo galima užtikrinti Direktyvos 89/552 3a straipsniu siekiamo tikslo įgyvendinimą.
- 108 Apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo ketvirtoje dalyje FIFA tvirtina, kad Komisija negalėjo ribotai patikrinti priemonių, apie kurias buvo pranešta, suderinamumo su Sąjungos teise. Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad ji privalėjo tai padaryti atidžiai ir išsamiai.
- 109 Pagal to paties apeliacinio skundo pagrindo penktą dalį Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad Komisija pakankamai motyvavo savo išvadą dėl paslaugų teikimo laisvės apribojimų proporcingumo.
- 110 Minėto apeliacinio skundo pagrindo šeštoje dalyje FIFA tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad Komisija privalėjo išnagrinėti klausimą, ar priemonės, kurios nuosavybės teisę ribotų mažiau nei tos, kurios patvirtintos ginčijamu sprendimu, leistų užtikrinti Direktyvos 89/552 3a straipsniu siekiamo tikslo įgyvendinimą. Iš tiesų, kai nagrinėjamos dvi pagrindinės teisės, vienos iš jų įgyvendinimo apribojimai turi būti taikomi subalansuojant nagrinėjamas teises, o to Komisija neatliko savo sprendime ir Bendrasis Teismas taip pat nenagrinėjo skundžiamame sprendime.
- 111 Minėto apeliacinio skundo pagrindo septintoje dalyje FIFA tvirtina, kad remdamasis nepakankamu motyvavimu Bendrasis Teismas nusprendė, jog laisvo paslaugų teikimo, įsteigimo laisvės ir nuosavybės teisės kliūtys yra pateisinamos.
- 112 To paties apeliacinio skundo pagrindo aštuntoje dalyje FIFA kaltina Bendrąjį Teismą, kad padarė teisės klaidų, kai analizavo Sąjungos teisės taisykles konkurencijos srityje.
- 113 Pirma, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 173 punkte padarė klaidą, kai nusprendė: kadangi pasekmės, kylančios dėl priemonių, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, riboja laisvą paslaugų teikimą ir, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, yra pateisinamos, Komisija neturėjo atlikti išsamesnės nei šių pasekmių analizės, todėl ji nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad minėtos priemonės buvo

suderinamos su Sąjungos konkurencijos teise, nors ir nebuvo apibrėžta jokia atitinkama rinka. FIFA teigimu, Bendrasis Teismas pažeidė konkurencijos teisę, nes paslaugų teikimo laisvės įgyvendinimo ir konkurencijos teisės taisyklių apribojimų vertinimas yra du skirtingi dalykai.

- 114 Antra, FIFA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis pripažino, jog priemonės, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, nesuteikė BBC ir ITV specialių teisių, kaip jos suprantamos pagal EB 86 straipsnio 1 dalį. Ši išvada grindžiama tik formaliais ir teoriniais argumentais. Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į faktines aplinkybes ir į ekonominę realybę; jis turėjo padaryti išvadą: kadangi minėtos priemonės, patvirtintos ginčijamu sprendimu, iš tikrųjų reiškė, jog BBC ir ITV naudojasi privilegijuota padėtimi, palyginti su jų konkurentais, šioms įmonėms neišvengiamai buvo suteiktos specialiosios teisės.
- 115 Komisijos, Belgijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės teigimu, apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 116 Apeliacinio skundo ketvirto pagrindo pirma dalis grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo 161 ir 162 punktų aiškinimu. Iš tiesų Bendrasis Teismas nemanė, kad ginčijamu sprendimu buvo nustatytas laisvo paslaugų teikimo ir įsisteigimo teisės apribojimų, kuriuos lemia priemonės, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, proporcingumas. Bendrasis Teismas atmetė FIFA pagrindą kaip grindžiamą klaidinga prielaida, nes jis buvo susijęs su tuo, jog tam, kad itin reikšmingų įvykių sąrašas būtų proporcingas, į jį turėjo būti įtrauktos tik „svarbios“ rungtynės, nes tik pastarosios buvo itin svarbios Jungtinės Karalystės visuomenei. Bendrasis Teismas turėjo pagrindo nuspręsti, kaip tai padarė skundžiamo sprendimo 116 ir 134 punktuose, kad visos finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynės galėjo būti traktuojamos kaip itin reikšmingos Jungtinės Karalystės visuomenei.
- 117 Todėl minėto apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.
- 118 Kalbant apie minėto apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 51, 52 ir 158 punktuose Bendrasis Teismas nepadarė išvados, kad tikslas užtikrinti plačią galimybę visuomenei matyti itin reikšmingų įvykių transliacijas per televiziją ir teisė į informaciją pateisina konkrečius iš ginčijamo sprendimo kylančius apribojimus. Jis šiuo klausimu išsakė bendrą nuomonę ir konstatavo: kadangi Direktyvos 89/552 3a straipsnio 1 dalyje numatytos priemonės susijusios su itin reikšmingais įvykiiais, jos gali būti pateisinamos minėtu tikslu ir teise į informaciją, su sąlyga, kad yra tinkamos užtikrinti jo įgyvendinimą ir neviršija to, kas būtina jam pasiekti. Atsižvelgiant į šio sprendimo 12 ir 13 punktuose nurodytus principus, šis konstatavimas neturėtų būti ginčijamas.
- 119 Be to, iš šio sprendimo 12, 22 ir 23 punktuose pateiktų vertinimų išplaukia, kad, priešingai, nei tvirtina FIFA, Bendrasis Teismas neturėjo suderinti minėtų tikslų su reikalavimais dėl laisvo paslaugų teikimo ir įsisteigimo laisvės.
- 120 Todėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.
- 121 Dėl to paties apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies pažymėtina, kad iš ginčijamo sprendimo 19 konstatuojamosios dalies išplaukia, kad Komisija nagrinėjo, ar priemonės, apie kurias pranešė Jungtinė Karalystė, buvo proporcingos. Toks proporcingumo nagrinėjimas neišvengiamai reikalauja patikrinti, ar bendrojo intereso tikslai galėjo būti pasiekti minėtas judėjimo laisvės mažiau ribojančiomis priemonėmis. Esant šioms sąlygoms FIFA neturėtų tvirtinti, kad Komisija visiškai nepatikrino galimybes naudoti tokias priemones. Šiuo aspektu neturi reikšmės tai, kad šioje konstatuojamojoje dalyje tik paminimas laisvas paslaugų teikimas, nes proporcingumo vertinimas iš esmės nesiskiria tiek, kiek tai susiję su įsisteigimo laisvės apribojimais, kuriuos lemia priemonės, apie kurias buvo pranešta, ir kad šios priemonės turės įtakos šiai laisvei tik išimtiniais atvejais.

- 122 Todėl minėto apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 123 Dėl to paties pagrindo ketvirtos dalies pažymėtina, jog iš šio sprendimo 20 ir 23 punktų matyti, kad Komisija turi atlikti ribotą kontrolę, kai tvirtina nacionalines priemones, kuriomis įvykiai pripažįstami itin reikšmingais. Tai reiškia, kad FIFA klaidingai mano, jog Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad Komisija privalėjo atlikti priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumo su Sąjungos teise „atidų“ patikrinimą ir „išsamų“ nagrinėjimą.
- 124 Taigi su apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo ketvirta dalimi negalima sutikti.
- 125 Dėl minėto apeliacinio skundo pagrindo penktos dalies reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į bendrus samprotavimus, pateiktus minėto Sprendimo *UEFA prieš Komisiją* 107–111 punktuose, ginčijamo sprendimo motyvavimas yra pakankamas, todėl šią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 126 Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo šeštos dalies pažymėtina, kad iš šio sprendimo 12, 22 ir 23 punktuose nurodytų samprotavimų išplaukia, pirma, kad pavojus FIFA nuosavybės teisėms kyla jau iš Direktyvos 85/552 3a straipsnio ir kad šis pavojus iš principo gali būti pateisinamas tikslu apsaugoti teisę į informaciją ir užtikrinti plačią visuomenės galimybę matyti itin reikšmingų įvykių transliaciją per televiziją. Antra, kadangi ministras visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes pagrįstai pripažino itin reikšmingu įvykiu, Komisija turėjo išnagrinėti tik šio pripažinimo poveikį FIFA nuosavybės teisėms, kuris viršija poveikį, iš esmės susijusį su šio įvykio įtraukimu į šių valdžios institucijų pripažintų įvykių sąrašą.
- 127 Šioje byloje FIFA Bendrajam Teismui nepateikė jokių įrodymų, kurie jam būtų leidę konstatuoti, kad poveikis jos nuosavybės teisėms pripažįstant visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes itin reikšmingu įvykiu Jungtinės Karalystės visuomenei turi tokį ekscesyvų pobūdį.
- 128 Tokiomis aplinkybėmis minėto apeliacinio skundo pagrindo šešta dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.
- 129 Kalbant apie to paties pagrindo septintą dalį, pakanka pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 140–146 ir 156–163 punktuose Bendrasis teismas pateikė pakankamų motyvų, leidžiančių FIFA žinoti priežastis, dėl kurių nebuvo pritarta jos argumentams, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai duomenų, kad galėtų vykdyti jam pavestą teisminę kontrolę.
- 130 Todėl minėtai daliai negalima pritarti.
- 131 Dėl apeliacinio skundo ketvirto pagrindo aštuntos dalies pirmojo argumento pažymėtina, jog iš šio sprendimo 22 ir 23 punktuose nurodyto vertinimo išplaukia, kad jei įvykis pagrįstai pripažintas itin reikšmingu įvykiu, Komisija privalo išnagrinėti tik šio pripažinimo poveikį laisvai konkurencijai, kuris viršija poveikį, iš esmės susijusį su šio įvykio įtraukimu į šių valdžios institucijų pripažintų įvykių sąrašą. Šioje byloje FIFA nepateikė Bendrajam Teismui jokių įrodymų, kurie jam būtų leidę konstatuoti, kad poveikis jos nuosavybės teisėms pripažįstant visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes itin reikšmingu įvykiu Jungtinės Karalystės visuomenei turi tokį ekscesyvų pobūdį.
- 132 Kalbant apie to paties apeliacinio skundo pagrindo aštuntos dalies antrą argumentą, akivaizdu, kad 1996 m. Radijo ir televizijos įstatymo, iš dalies pakeisto 2000 m. Nutarimu dėl televizijos transliacijų, 98 ir 101 straipsnių tekste nedaromas skirtumas tarp skirtingų transliuotojų kategorijų, konkrečiai kalbant, juo transliuotojams, eksploatuojantiems nemokamus kanalus, nesuteikiama apsauga, kuri būtų netaikoma mokamus kanalus eksploatuojantiems transliuotojams; visi šie transliuotojai, be kita ko, gali laisvai įgyti neišimtinę itin reikšmingų įvykių transliavimo teises ir juos transliuoti remdamiesi šiomis neišimtinėmis teisėmis.

- 133 Žinoma, negalima atmesti to, kad praktiškai tik tam tikri transliuotojai, eksploatuojantys nemokamus kanalus, kaip antai BBC ir ITV, gavę *Office of Communications* leidimą, galiausiai transliuos Jungtinėje Karalystėje visas finalinio Pasaulio taurės etapo rungtynes, nes mokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai yra suinteresuoti tik išimtinėmis transliacijomis ir dėl to nepateiks pasiūlymo įsigyti su tuo susijusių teisių.
- 134 Tačiau, kaip Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo skundžiamo sprendimo 180 punkte, toks poveikis yra mokamus kanalus eksploatuojančių transliuotojų, pasirinkusių išskirtinumą akcentuojančios įmonės modelį, komercinė strategija, todėl jie yra mažiau pasirengę sutikti su neišskirtine itin reikšmingų įvykių transliacija nei nemokamus kanalus eksploatuojantys transliuotojai. Taigi šį poveikį iš principo lemia laisvas šios pirmosios kategorijos transliuotojų komercinis pasirinkimas, todėl jis neturi būti siejamas su Jungtinės Karalystės teisės aktais.
- 135 Esant šioms sąlygoms apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo aštuntą dalį reikia atmesti.
- 136 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti šį pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.
- 137 Kadangi negali būti pritarta nė vienam iš keturių FIFA nurodytų apeliacinio skundo pagrindų, reikia jį visą atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 138 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas šiame procese iš FIFA, o ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. *Fédération internationale de football association (FIFA)* padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.